

HUIS LANDWEER

In het bos tussen Roderesch en Steenberg is in een verrassende samenwerking tussen DAAD en Stichting Het Drentse Landschap een bijzondere recreatiewoning ontstaan. Dankzij gedegen onderzoek van de architect en de open houding van de opdrachtgever is een van de laatste authentieke houten vakantiehuisen in Drenthe niet gesloopt, maar op innovatieve wijze behouden voor recreatie in de toekomst.

Nieuwe Eenheid

Het concept dat DAAD voor het Huis Landweer ontwikkelde, bestaat uit verlenging van de bestaande houten vakantiewoning tot een nieuwe eenheid. Door de toevoeging van een transparante open woonkeuken is de verbinding tussen huis en bos nog zichtbaarder geworden. Door het glas waan je in een waar Drents oerwoud, de kroon op het vele werk dat de oorspronkelijke eigenaars van huis Landweer hier verricht hebben.

Recreatiewoning in het bos (Beeld: Walter Frisart FOTOverk)

In de jaren twintig toen de rijke Groningse industriefamilie Landweer het zomerhuis liet bouwen, waren de 18 hectare bos die bij het huis horen namelijk nog kale heide. Het zomerhuis werd gebouwd als schuilplaats tegen de elementen, er werd dan ook vooral buiten verbleven. Het nu aanwezige gevarieerde loof- en naaldbos is het resultaat van jaren van bedachtzaam onderhoud, waarin de familie zich als ware rentmeesters van het landschap toonden.

Rentmeesterschap

Mevrouw Landweer-Burger, de laatste eigenaar, was zelfs op hoge leeftijd nog druk in de weer met handgereedschap. Na haar overlijden schonk ze het terrein aan de Stichting het Drents Landschap om zeker te zijn dat deze bijzondere verbondenheid tussen huis en bos zou worden behouden. Om de woning geschikt te maken voor recreatie in de 21e eeuw leek sloop in het eerste stadium van de ontwikkeling echter onafwendbaar. Onderzoek van MVDH architectuurhistorie wees echter op de bijzondere cultuurhistorische waarde van het zomerhuis. Uit het begin van de 20e eeuw zijn in Drenthe nog wel stenen cottages te vinden, maar houten huisjes in deze relatief onaangetaste staat zijn een zeldzaamheid. Stichting Het Drentse Landschap heeft behoud van erfgoed als doelstelling en stond daarom zeer positief tegenover het ontwerp waarbij het zomerhuis behouden werd maar wel van een moderne uitbreiding zou worden voorzien.

Verduurzaming

Omdat isolatie geheel ontbrak, is er gekozen voor een dampopen biobased geïsoleerde constructie. Dit zorgt voor een goede conservering van het monumentale huisje en daarnaast voor een gezond en aangenaam binnenklimaat. In samenhang met de keuze het zomerhuis te behouden, werd de ambitie gesteld zoveel mogelijk circulair te bouwen. Zo zijn bestaande onderdelen als wanden, deuren, kozijnen en dakpannen opnieuw gebruikt. Het inlands eiken van het exterieur/interieur is uit duurzaamheidsoverwegingen ook bewust niet gelakt.

Verleden en heden zijn, in de visie van DAAD, geen afgesloten eenheden maar vormen een continuïteit. Dit laat de nieuwbouw met dezelfde maat, schaal en materiaal van de originele gevel en het doorlopende pannendak duidelijk zien. Windveer en makelaar zijn op het nieuwe dak teruggeplaatst. Binnen is de oude gevel nog steeds zichtbaar. Pas dichterbij het huis valt het glas van de uitbreiding op, welke een spannend contrast vormt met het besloten karakter van het oorspronkelijke zomerhuisje.

Continuïteit van het verleden en heden (Beelden: Walter Frisart FOTOwerk)

Beschutting vs beleven

De architectuur van het zomerhuis maakt de geschiedenis van recreatie toen en nu beleefbaar. Waar het huis vroeger vooral een goed afgeschermd plek was waar je veilig in kon terugtrekken bij slecht weer is de recreatiewoning van nu vooral een luxueus binnenverblijf van waaruit het buiten beleefd kan worden. Deze twee elementen komen op bijzondere wijze samen in Huis Landweer.

De beslotenheid van de oorspronkelijke woning en het open interieur van de uitbreiding (Beelden: Walter Frisart FOTOwerk)

Verhalen

Door behoud van het originele huis vertelt de nieuwe recreatiewoning meerdere verhalen. Zo toont het de geschiedenis van de vroege recreatie in Drenthe, maar bovenal vertelt het het verhaal van de familie die zorg droeg voor het bosperceel. Nieuwe huurders die tijdelijk huis en bosperceel bewonen, voegen hun eigen hoofdstukken toe. Dit alles zou verloren zijn gegaan, zonder de bijzondere vertrouwensband tussen mevrouw Landweer-Burger en Stichting het Drents Landschap. En tussen opdrachtgever en architect.

Het oude en het nieuwe is zichtbaar en voelbaar in het interieur
(Beeld links: Walter Frisart FOTOWerk) (Beeld rechts: Frank van der Velde)